

a nelze tvrditi, že členství u družstva nahraňuje právní titul vlastnictví na pozemku družstevním.

Bylo proto nař. rozhodnutí v tomto směru zrušiti jako nezákonné.

Č. 2689.

Váleční poškození: Kterak jest vypočísti čistý výnos z trafiky, udělené válečnému poškození, ve smyslu § 4 zák. č. 142/1920.

((Nález ze dne 24. září 1923 č. 15 451.))

Věc: Adolf L. v Ch. proti ministerstvu sociální péče (rada nejv. soudu v. v. Jer. Bartheldy) o důchod invalidní.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutí min. soc. péče stejně jako nález zemského úřadu pro péči o válečné poškozence zamítlo nárok st-le na přiznání důchodu invalidního ve smyslu zákona z 20. února 1920 č. 142 Sb., ježto výnos z trafiky st-li jako válečnému poškození udělené r. 1920 a 1921 činí více, než důchod 2700 K, jenž by mu podle cit. zákona jinak příslušel.

Nař. rozhodnutí se opírá o § 4 zák. z 20. února 1920 č. 142 Sb., podle něhož válečný poškozenec, jemuž byla udělena trafika, má nárok na důchod jen tehdy a potud, když a pokud výnos z trafiky nepřevyšuje důchod, jenž by mu jinak dle tohoto zákona příslušel.

Skutkový předpoklad nař. rozhodnutí záleží v tom, že čistý výnos z trafiky st-li udělené činil r. 1920 6445 K a roku 1921 26.219 K 72 h, v obou letech tedy více než činí důchod per 2700 K, jenž by st-li podle §§ 7 a 42 cit. zákona příslušel.

Správnost tohoto předpokladu, jak co do čistého výnosu z trafiky, tak co do výše důchodu st-li dle zákona příslušejícího, stížnost nepopírá, tvrdí však, že ze zjištěného čistého výnosu per 26.219 K 72 h, tedy za rok 1921, měly býti sraženy položky za osobní ošetřování žadatele, za režii, nájemné z prodejny a z bytu, otop, správký v krámě a v bytě, uvádí dále, že si musel k provozování trafiky vypůjčiti 10.000 K na 6% úroky, že mu vyhořel krám, že škodu musel nésti sám, ježto nebyl pojištěn, a že v dřívějších letech měl jen 68 zákazníkú a pensi ne vyšší než 81 K.

Ze spisů vysvítá, že st-l během opravného řízení ve věci podal důchodkovému kontrolnímu úřadu v Chebu výkaz výnosu a zatížení trafiky a že v tomto výkazu ciferně přesně určil řadu srážkových položek a to za nájemné z prodejny, osvětlení, otop, za odběr zboží, za pomocnou sílu v prodejně, za nemocenskou pokladnu, pojištění proti ohni a vloupání a menší výdaje; veškeré tyto položky částkou 3715 K 41 h byly úřadem uznány a z hrubého výnosu trafiky odečteny.

Tvrdí-li tedy st-l, že z výtěžku per 26.219 K 72 h, který byl žal. úřadem vzat za čistý výnos, dlužno sraziti položky ve stížnosti uvedené, jest tvrzení toto bez podstaty, poněvadž by byly pak sraženy dvakráte, nač ovšem st-li nárok nepřisluší.

St-l namítá dále, že měly býti uznány ještě další srážky, na něž již ve zmíněném výkazu činil nárok, a to za ošetřování st-le 4200 K,

zvýšení odměny prodavačce 1800 K, náklad na různé opravy v prodejně 520 K a za úklid v prodejně 240 K.

Položky tyto nebyly žal. úřadem sraženy, — avšak nss nemusel se zabývatí otázkou, zda se tak stalo právem či neprávem, neboť i kdyby částky ty měly býti uznány za položky srážkové, přece by neklesl čistý výnos zmenšený o tyto částky, jež činí celkem asi 7000 K, pod onu sumu, která by st-li podle zjištění úřadu příslušela jako důchod invalidní, nýbrž by sumu onu ještě z daleka přesahoval.

Ježto pak zákon v cit. § 4 předpisuje, že důchod invalidní dlužno přiznati jen tehdy, když čistý výnos z trafiky jest nižší, jest nař. rozhodnutí v souhlase se zákonem a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2690.

Zubní technikové. — Policejní právo trestní: Zakládá skutkovou povahu přestupku § 5 zák. č. 303/1920, užívá-li zubní technik k označení své provozovny názvu »zubní atelier«.

(Nález ze dne 24. září 1923 č. 15.452.)

V ě c: Josef J. v Praze (adv. Dr. Jindř. Zuklin z Prahy) proti zemské správě politické v Praze stran označení živnostenského závodu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím byl potvrzen z důvodu zjištěné skutkové podstaty trestní nález magistrátu hl. m. Prahy z 23. listopadu 1921, jímž st-l byl uznán vinným přestupkem § 5 zák. ze 14. dubna 1920 č. 303 Sb., jehož se dopustil tím, že jako zubní technik přes napomenutí užívá k označení živnosti názvu »z u b n í a t e l i e r«, a odsouzen dle § 7 cit. zák. k pokutě 100 Kč, při nedobytnosti do vězení na 10 dnů.

O stížnosti nařikající rozhodnutí toto pro nezákonnost a pro vadnost řízení, uvážil nss toto:

Podle § 5 cit. zák. zubní technikové, kteří s úspěchem vykonali praktickou zkoušku podle § 3, odst. 1 a 2 t. z. nebo podle nařízení býv. uh. min. vnitř. č. 112.026 z r. 1911, anebo kteří od zkoušky byli osvobozeni (§ 3, odst. 3), smějí užívati označení »z k o u š e n ý z u b n í t e c h n i k«, zubní technikové ostatní smějí užívati jedině označení »z u b n í t e c h n i k«. Všechny ostatní tituly a označení jsou zakázány.

Z tohoto znění zákona, zejména z okolnosti, že v poslední větě § 5 kladou se vedle sebe jednak pojem »titulu«, vížící se jasně toliko k osobě zubního technika, jednak pojem »označení«, jde na jevo, že cit. předpis nevztahuje se jenom na osobu zubního technika, nýbrž upravuje zároveň způsob zevnějšího označení jeho provozovny, jak je má na mysli § 44 živn. ř., jenž ohledně živnosti zubních techniků byl cit. předpisem § 5 zákona ze 14. dubna 1920 č. 303 Sb. konkretisován.

Neprávem dovolává se stížnost nálezu býv. správ. soudu z 30. dubna 1913 č. 4558 pro správnost svého tvrzení, že užívání označení »zubní atelier« neodporuje zákonu. Přehlížíť stížnost, že platné předpisy, na